

I ly af et skørt

Da min ældste søn skulle døbes, var jeg fattig som en kirkerotte og min far var så sød at stikke mig tusind kroner (det er dog noget) og sige at jeg kunne købe lidt nyt tøj til dåbsdagen. Jeg gik ned i byen og købte en fin trøje med blondekrave og et skørt. Jeg husker det som om at jeg nærmest levede de første år som mor i det skørt.

Og når jeg nu ser Marit Benthe Norheims skulptur *Hiding in the Skirts*, der som en del af KK44 festival står ved Silkeborg Kirke fra uge 43 til uge 45, så er det første jeg mærker, en fornemmelse af at være mor. Efterårsbilleder og fornemmelser af at blive hevet i skørtet, eller barnet, der genert gemmer ansigtet der. Gode billeder. Billeder af de massevis af tidspunkter hvor barnet går ud i den store verden, måske bare et par skridt væk, men så ser noget, der får det til at søge mod det trygge. Søger mod skørtet, eller hvad man nu har på, for at falde til ro, og mærke at alt er godt og jeg er ikke alene. Og derved få mod til at prøve mere af alt det fremmede i den store verden.

Flere børn er kommet til og jeg går ikke i skørtet mere, men alligevel er det en følelse, der dukker op når jeg ser skulpturen *Hiding in the Skirts*. Der er noget arketyrisk over barnet, der søger trygheden hos sin mor. Og ly og tryghedssteder har man brug for uanset alder. Og uanset at man ikke længere kan søge mod moders skørt.

Skulpturen er et billede på det sted, det elskede og trygge, der hvor man igen få mod på og tillid til livet. Men dermed vidner den jo også om ens tillid til livet kan blive truet. I krig, ved vold, ved sygdom. På flugt.

Og når jeg tænker på alle dem, der er på flugt, så er det dette billede, der først dukker op: Mødre med deres børn. Billeder der hakker sig ind i moderhertet med en særlig kraft. Tænk at skulle kæmpe så meget for at skærme sit barn for verdens råhed. Et lille skørt af ly kan være afgørende for barnet i en rå verden, men er det nok?

Skulpturen er netop skabt på denne dystre baggrund. Erfaringen bag er et barn og hendes mor på flugt fra vold og terror. En flugt, hvor der i den grad var brug for et ly. Barnet søger i ly og moderen skærmer det. Truslen består. Måske barnet kunne finde ly hos moderen. Men gad vide hvor moderens ly var? Og hvordan får man bugt det aftryk som frygten sætter i en?

Skulpturen giver både billeder af tryghed og billeder af frygt og flugt. Sådan kan tunge hjerter og lette hjerter være i samme bryst.

Marias hjerte var også både let og tungt, da hun havde født sin søn i en stald. Ikke mere end lige var han kommet til verden før verden viste tænder og blankpolerede sværd. Den lille familie må flygte fra Kong Herodes' magtbegær og afstumpede vold. Maria har holdt sin lille søn ind til sig. Skærmet ham. Og på en gang mærkede hun hjertet, der slog dobbelt af glæde over drengen og underet. Og samtidig den tyngde som et bange hjerte har. Skulpturen er også et billede af Maria og barnet.

Det trygge, det truede, det lette og det tunge, det blander sig når man ser skulpturen HIDING IN THE SKIRTS. KK44 festivalens tema er i år DEN SKØRE LYKKE, og skulpturens mor og barn står der og kigger, og vil måske minde os om at nok er lykken skør og skrøbelig, men den findes, og den har noget at gøre med de relationer vi næres ved. Der gør os trygge og giver os tillid til verden. Og huske os på hvor afgørende blot et lille ly er.

Kig forbi og stå skulder ved skulder med en mor, der har vægt og tyngde og er skjold (dem, der giver ly, må få lidt ekstra højde og drøjde føjet til, således også kvinden her. Hun er et stort menneske). Jeg vil stille mig lidt ved siden af hende, og tænke på alle dem, der har brug for et skørt at søge ly ved. Jeg vil tænke på alle de Mariaer, alle de mødre, der må skærme deres børn og kun har sig selv at skærme med. Og jeg vil tænke på det sted og de mennesker, der igen rækker mig noget, der giver mig tillid til livet.

Og hvis I kommer forbi og hører en enlig røst fra kirken, så er det muligvis mig, der, skørt eller ej, efterfølgende har søgt et ly i kirken (er Gud ikke også vores mor?) og fået lyst til at synge inden jeg igen begiver mig ud i livet.

En salme er jo et skørt, et ly, i en skør verden.

Teolog i KK44 festival

Louise Højlund